

ČLOVĚK V TÍSNI A MANIPULACE BEZ KONCE

V nedávné době jsem publikoval dva příspěvky jako reakci na odmítnutí mé akreditace na tiskovou konferenci k festivalu dokumentárních filmů Jeden svět ze strany organizátorů z tzv. humanitární organizace Člověk v tísni. To mi však nezabránilo v tom se dál zajímat o tento festival a o dokumenty, které představuje českým divákům. V této souvislosti jsem narazil na další zajímavé informace.

Program festivalu v těchto dnech nabízí dokument o kubánské hudební skupině „Los Aldeanos“, „Viva Cuba Libre – rapová vzpoura“, která je pryč na Kubě pronásledovaná a cenzurovaná.

Je skutečně škoda, že řada lidí neumí přímo využívat všech možností, které nám v dnešní době nabízí internet a ověřit si tam „informace“, kterými nás denně krmi především mainstreamová média nebo tzv. nevládní, humanitární organizace, které se cítí oprávněné zasahovat do vnitřních záležitostí jiných zemí.

Po přečtení pozvánky na tento film na stránkách festivalu Jeden svět jsem si dal tu práci a sám jsem na internetu narazil na několik zajímavých materiálů o zmíněné kubánské rapové skupině. Její texty sice někdy mají dost ostří protívládní tón, ale zjevně nebyla na Kubě za svoji tvorbu zakázaná nebo perzekuována. Takže „demokratická“ a „tolerantní“ organizace Člověk v tísni zase jednou předkládá smyšlenky ve snaze dezinformovat českého diváka a diskreditovat kubánskou vládu.

A co jsem tedy vlastně zjistil? Tohle „perzekuované“ hudební uskupení je členem Asociace bratří Sainzových, což je místní organizace, která sdruzuje mladé a avantgardní kubánské umělce, a tudíž je taky součástí systému šíření umělecké produkce v zemi. Rovněž tato, jak uvádí stránky festivalu Jeden svět, hu-

dební skupina, jejíž „hudbu vláda zakazuje, jejich koncerty se konají tajně v odlehklých částech země, sami rapují čas od času končí ve vězení“, získala v populárním programu kubánské státní televize „Živá struna“ zaměřeném na popularizaci rocku a alternativních hudebních žánrů cenu nejlepší kubánské rapové skupiny roku 2007.

Rapeři z „Los Aldeanos“ mají v repertoáru texty reagující na situaci ve společnosti i texty s ostře politickým obsahem. Právě jejich zveličováním se lidé, kterým je revoluce na Kubě trnem v oku, snaží skupinu prezentovat jako doma pronásledovanou, potlačovanou a zakazovanou. Realita je ovšem poněkud jiná. Ale jsou i další drobnosti, které podle mě o perzekuci nesvědčí, záměrně se opomíjejí a současně usvědčují Člověka v tísni z manipulace. Organizátoři festivalu Jeden svět nám tu představují okleštěný pohled, který je až v protikladu s chováním muzikantů z „Los Aldeanos“. Oni sami se podle všeho cítí jako součást dění na Kubě a nemají chuť se nechat zavlékat do politických manipulací.

V této souvislosti jsem například našel i následující zajímavosti:

- Kubánská internetová encyklopedie ECURED obsahuje materiál o „Los Aldeanos“. Nemyslím, že by se na této webové stránce mohli objevit, kdyby bylo sku-

tečně pravdou to, co je o nich napsáno na stránkách festivalu Jeden svět!

- Podnikli řadu zahraničních turné (Španělsko, Srbsko, Kolumbie, Miami a další), prezentovali tam svoje skladby a názory o kubánské vládě a nikdy se jim za to nic nestalo, ani neskončili ve vězení.

- Odehráli řadu koncertů na veřejných místech na Kubě. V dubnu 2010 se během koncertu v kinosále Acapulco v Havaně nechali slyšet, že nejsou „žádný nástroj Ameriky“, a že „jestli někdo čeká politickou show, tak je na špatném místě, protože tohle je vystoupení pro lidi a s lidmi“. Zprávy o koncertu se na Kubě objevily v různých médiích i tisku.

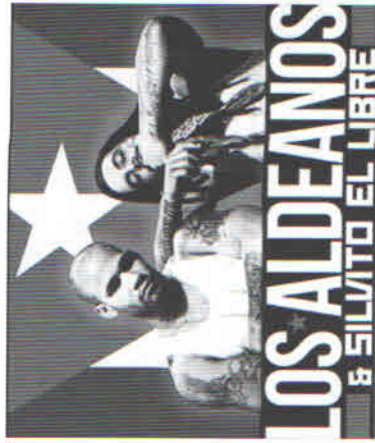
- V roce 2010 vyjeli na Miami na řadu veřejných vystoupení. Hned od příletu na letiště si vysloužili ostrou kritiku od kubánsko-americké krajní pravice za svoje vyjádření pro tisk, že „to, co chtějí říct politicky o Kubě, mají ve svých textech a říkají to doma, a že přijeli zpívat nejen pro exil, ale pro všechny Kubance, ať jsou, kde jsou“.

- Při stejné cestě je do své televizní show pozval moderátor Carlos Otero, kubánský emigrant vyhlášený svými pro-vokacemi na adresu kubánských umělců, které si do svého pořadu zve. Skupině, které si do svého pořadu zve. Skupině, co si jako známá osobnost užíval na Kubě a teď je z něj v Americe propagandista kubánské extrémní pravice.

- Nezúčastnili se ani další protikubánské mediální show Oscara Hazy, protože podle jejich názoru kvůli tomu druhu debat do Miami nejeli.

- Za svoje výroky v Miami byli ovšem vykazáni z hotelu, kde bydleli, a několik vystoupení jim demokraticky zrušili.

Nemůžu říct, že by mě nejinovější snůška smyšlenek, tím méně její původ udivila. Myslím si, že tento trochu jiný pohled na avizovaný dokument „Viva Cuba Libre – rapová vzpoura“, respektive na hlavního protagonistu tohoto dokumentu ra-

povou hudební skupinu „Los Aldeanos“, ukazuje jen na další snahu tzv. humanitární organizace Člověk v tísni o diskreditaci Kuby. Je jen dalším důkazem toho, že Člověk v tísni je jedním z center protikubánských aktivit v Evropě a na svoji činnost na tomto poli dostává velkorysé finanční příspěvky od amerických institucí. A jak se říká: Koho chleba jíš, toho píšeš zpívej.

Ke svému podílu se hlásí i jeho příspěvatelé. Výroční zpráva Národní nadace pro demokracii (anglická zkratka NED) za rok 2012 uvádí, že od USAID a od Státního departmentu USA obdržela 2 635 642 dolarů na financování desítek programů zaměřených proti Kubě. Z tohoto rozpočtu byl Člověk v tísni příjemcem 247 779 dolarů, které využíval na podporování kubánské kontrarevoluční opozice, již poskytoval školení a technickou podporu na rozšíření její činnosti.

Kdyby Člověk v tísni nezaměřoval své bdělé oko daleko za hranice svoji vlasti, mohl by – pokud to skutečně někdy bylo jeho úmyslem – směřovat svou humanitární činnost na pomoc řešení vážných problémů 1,6 milionů spoluobčanů, kteří se ocitli na pokraji biedy a jejich lidská práva jsou den za dnem přehlížena.

Ale i přesto, máte-li čas a chuť, nebylo by od věci využít příležitost a seznámit se s „Los Aldeanos“ osobně.

Ludivík Šulda